

hedder det, at Forhøjelserne i 1920 skete ikke fuldt ud i Forhold til Prisstigningen. Nej, deri har den højtærede Sundhedsminister i hvert Fald fuldstændig Ret. Jeg kunde nævne, at Dagpengene sættes til højst 6 Kr.; de skulde efter Pris- og Lønstigningen have været oppe paa 10—11 Kr., og der manglede altsaa meget i, at Forhøjelsen skete i Forhold til Prisstigningen den Gang. Jeg synes i og for sig ogsaa, det er noget forkert at sige, at Forhøjelsen ikke skete fuldt ud i Henhold til Lønstigningen og de Konjunkturer, som var den Gang, for der blev i Virkeligheden ikke forhøjet mere end til $\frac{4}{7}$ rundt regnet, og derfor skulde der egentlig have staaet, at der manglede meget i, at Forhøjelserne skete i Forhold til de daværende Konjunkturer. Jeg kunde fristes til at spørge den højtærede Sundhedsminister, om man virkelig i Sundhedsministeriet — det er jo en ny Institution — opfatter Ordene: „ikke fuldt ud“ paa denne Maade, eller om det er saaledes, at Udtrykket er tilpasset lidt, for at Nedsæringen skal synes mindre stærk, end den er.

Det er altsaa ikke holdbart at henvise til Taksternes Forhøjelse efter Løn og Pristal i 1920 som Begrundelse for den store Nedsæring, der nu er paa Trapperne. Men det er heller ikke holdbart at henvise til en Sammenligning med Pristallet i 1916, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre forsøgte at gøre det; thi den Lov, vi fik i 1916, byggede ikke paa Forholdene i 1916, men paa Forholdene, som de i alt væsentligt var i 1914, da Kronen stod i Pari. Det vil man meget let kunne overbevise sig om, det Regnestykke er ikke vanskeligt. Jeg skal blot henvise til, hvad der ogsaa har været nævnt, at Dagpengene i 1916 blev sat til 3 Kr., hvilket nøjagtig svarer til Aarslønnen i 1914, som var udregnet til 1,350 Kr.; det vil altsaa sige: Daglønnen var $4\frac{1}{2}$ Kr., idet man regnede med 300 Arbejdsdage, og Dagpengene er $\frac{2}{3}$ af Daglønnen, det giver nøjagtig de 3 Kr. Som man ser, Loven af 1916 hvilede paa Forholdene i 1914. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at Lovforslaget blev fremsat i 1915, saa vidt jeg husker i Januar; det kunde altsaa ikke være udarbejdet paa Grundlag af Lønnen i 1916, og de Forandringer og Forhøjelser, som skete under Lovforslagets Behandling, dækkede slet ikke den Forskydning, der var med Hensyn til Pris og Løn. Men hvis nu den højtærede Regering sagde: Vi gaar tilbage til Loven af 1916, saa var det i hvert Fald et Standpunkt; jeg mener ikke, Standpunktet var

rigtigt og tilraadeligt, men der var i hvert Fald en vis Logik i det. Men dette Lovforslag er i Virkeligheden paa mangfoldige Punkter langt ringere end Loven af 1916. Jeg skal tillade mig at nævne nogle ganske faa Eksempler derpaa, og jeg maa sige, at jeg kommer til et ganske andet Resultat end det Resultat, som Venstres ærede Ordfører kom til. Jeg skal nævne, at hvis en Mand med 1,500 Kr. i Indtægt i 1916 kom til Skade, fik han 3 Kr. i Dagpenge, hvorimod en Borger med samme Indtægt, der i 1927 kommer til Skade, vil faa 2 Kr. 83 Ø. i Dagpenge, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, altsaa 17 Ø. mindre end efter Loven af 1916. Der har været talt om, at Parikronen skulde respekteres; Venstres ærede Ordfører var inde paa det, men dette Forhold har jo ikke noget med Parikronen at gøre, og jeg kunde fristes til at spørge: Hvad er egentlig Aarsagen til, at Nedsæringen her skal gaa længere end til Niveauet efter Loven af 1916? Det kunde være interessant at faa oplyst, hvad Grunden er til det. Jeg kunde nævne et andet Eksempel. En tilskadekommen med 1,200 Kr. i Indtægt fik i 1916 2 Kr. 66 Ø. i Dagpenge, men efter Lovforslaget vil han kun faa 2 Kr. 26 Ø. i Dagpenge; han vil altsaa med den samme Indtægt faa 40 Ø. mindre efter Forslaget end efter Loven af 1916. Jeg tager et tredje Eksempel: En Mand med 1,000 Kr. i Indtægt fik i 1916 2 Kr. 22 Ø. i Dagpenge, men efter det foreliggende Lovforslag vil han kun faa 1 Kr. 89 Ø., altsaa 33 Ø. mindre. Og det er værd at lægge Mærke til, at de, der rammes af Nedsættelserne, netop er de daarligst stillede; det er jo slet ikke saaledes, som der blev sagt, at Lovforslaget tager særligt Hensyn til de daarligst stillede. Ja, det er naturligvis kun Smaabeløb, her er Tale om, men jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at disse Smaabeløb vil blive i høj Grad savnet af de Fattigfolk, som kommer til at give Afkald paa dem; og jeg tror, at denne Nedsættelse vil blive husket i Arbejderkredse.

Men det er ikke blot Dagpengene, der i en Række Tilfælde sættes lavere end efter Loven af 1916, den Lov, der altsaa byggede paa Forholdene i 1914, da vi havde almindelige, normale Forhold. Nej, akkurat det samme gælder Skadeserstatningerne. For det første begrænses Aarslønnen til 2,100 Kr. Jeg kunde have Lyst til at spørge, hvorfor man har valgt dette Tal, hvor man egentlig har det fra, for jeg synes, det er et ganske tilfældigt Tal; det har i hvert Fald ikke noget som helst med de nuværende Lønninger at gøre. Men dertil kommer, at man ned-